

γός. Κουκούλ. Λάκκα Σούλ. κ.ά.) Μακεδ. (Καστορ.) Στερελλ. (Αίτωλ. Ἀχυρ.) *χλουπώνω* Ἡπ. (Ἀργυρόκ. Δερβίτσ. Πωγών.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ λ ο ὕ π ο ς*.

1) Τρώγω με λαίμαργίαν, καταβροχθίζω ἐνθ' ἄν.: *Ἐπιασε κ' ἐγλούπωσε δύγμο πιάτα φακῇ κι ἀκόμα δὲν ἐχόρτασε* Ὁθων. *Ἐγλούπωσε ὅλες τσι πορδάλες (=κορόμηλα) αὐτόθ.* Καλὰ τὰ γλούπουσις τὰ κινάσια Ἡπ. (Ζαχόρ.) *Τὰ γλούπουσι οὐλα τὰ σταφύλια* Ἡπ. (Λάκκα Σούλ.) *Ἐγὼ χλουπώνω 'ς τὸ φαί, δὲν παίζω* Ἡπ. (Δερβίτσ.) *Πότε τὸ γλούπωσες τὸ τυρὶ κιόλας;* Ἡπ. (Ἀργυρόκ.) *Τὰ γλούπουσις κιόλας τὰ σῦκα* Ἡπ. (Κουκούλ.) 2) Ἐξαφανίζω, κλέπτω Ἡπ. Στερελλ. (Ἀχυρ.): *Τὰ γλούπουσι τὰ λιπτά* Ἡπ. *Τοῦ γλούπουσι τοῦ σ'τάρ' τ' νύχτα κ' ἔφ'γι* Ἀχυρ. 3) Σκοπεύων πυροβολῶ διὰ τοῦ ὅπλου Ἡπ. (Χουλιαρ.) 4) Ἐκπαρθεύω κόρην Ἡπ. (Χουλιαρ.) *Συνών. διακορεύω, καλοὺπώνω, ξεπαρθενεύω, παλουκώνω, περνῶ, πουτσοῦρῶνω, πουτσωνῶ, σπάζω, τρυπῶ, χαλῶ.* β) Γενικῶς ἔρχομαι εἰς σεξουαλικὴν ἐπαφήν, *γαμῶ* Ἡπ. (Χουλιαρ.): *Τῇ γλούπωσε ὁ μασκαρᾶς.*

γλούσπη ἡ, Πελοπν. (Αἰγιάλ. Κορινθ. Συκιά Κορινθ.) *γρούσπη* Πελοπν. (Ἡλ. Καλάβρυτ. Σουδεν.)

Ἐκ συμφύρσ. τῶν οὐσ. *γ λ ο ὕ ν η*, τύπ. τοῦ *λ ο ὕ ν η*, καὶ *λ ἄ σ π η*.

Ἰδός, βορβορώδες ὕδωρ, λάσπη, λασπόνερον ἐνθ' ἄν.: *Τὸ ποτάμι πάει γλούσπη (Αἰγιάλ.) Τί νερό νὰ πιῇς, ἀφοῦ εἶναι γλούσπη;* αὐτόθ. *Ἐπесе 'ς τὴ γλούσπη ὁ δόλιος τσ' ἔγινε ἴσα με τὸ λαιμὸ Πελοπν. (Κορινθ.) Ἀσ' τὸ νερό νὰ ξαστερώση, εἶναι γρούσπη Σουδεν. Τὸ κρασί εἶναι γρούσπη (ἀνάμεικτον με τρυγίαν) αὐτόθ.*

γλοῦτς Στερελλ. (Ἀχυρ.)

Λέξ. πεποιημένη.

Πρὸς δῆλωσιν τοῦ παραγομένου ἤχου, ὅταν τις πλήττει διὰ τῶν ποδῶν τὸ ὕδωρ: *Νὰ κάμ' γλοῦτς τὰ πονδαράκια τ' τοῦ πιδὶ μ' 'ς τοῦ ριγῶ. Συνών. μπλοῦτς μπλοῦτς, πλοῦτς πλοῦτς.*

γλουφάρι τό, Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. κ.ά.) *γλουφάρι* Κέρκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ λ ο υ φ ὶ ς* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. *-άρι*. Ἀγκιστρον.

γλουφίτσωμα τό, Πόντ. *γλουφίτσωμαν* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ λ ο υ φ ι τ σ ῶ ν ω*.

Ἡ κοίλανσις, ἡ δι' ἐκσκαφῆς ἐκβάθυνσις ἐνθ' ἄν.: *Τ' ἀβουτενεθέρ' τοῦ ξυλί' τὸ γλουφίτσωμα εὐκόλον ἔν' (αὐτοῦ τοῦ ξύλου ἡ κοίλανσις εἶναι εὐκόλος). Συνών. βαθοῦλωμα, σκάφι μ ο.*

γλουφιτσώνω Πόντ. (Κοτύωρ.) *γλουφιτζώνω* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.) Παρατ. *ἐγλουφιτσώνω* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **γ λ ο υ φ ι τ σ ι*, ὅπου καὶ **γ λ ο υ φ ι τ ζ ι ν*. Βλ. Α. Παπαδόπ., Λεξ. Ποντ. διαλ. εἰς λ.

Καθιστῶ τι κοῖλον διὰ σκαφῆς, βαθύνω, κοιλαίνω, ἐνθ' ἄν.: *Γλουφιτσώνω τὴν γῆν Κοτύωρ.*

γλουφὸς ὁ, Ἐρεικ. Μαθράκ. Ὁθων.

Ἐκ τοῦ ρ. *γ λ ο υ φ ὶ ς*.

Τὸ κοῖλον μέρος τῆς ἐξοχῆς τοῦ ἀγκίστρου, εἰς τὸ ὅποιον τίθεται τὸ δόλωμα τῶν ἰχθύων ἐνθ' ἄν.

γλούφωμα τό, Πόντ. *γλούφωμαν* Πόντ. (Κερασ.) *γλόφωμα* Πόντ. (Τραπ.) *γλόφωμαν* Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ λ ο υ φ ὶ ς*.

1) Κοίλανσις, ἐκβάθυνσις ἐνθ' ἄν. 2) Μέρος κοῖλον, κοίλωμα Πόντ. (Κερασ.): *Ἐκρύφθεν ἀπέσ' 'ς ἐνὸς δεντροῦ γλούφωμαν.*

γλουφώνω Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) *γλοφώνω* Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ **γ λ υ φ ὶ ς* < *γ λ υ φ ὶ ς*, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ἀρχ. *γ λ ὕ φ ω*. Πβ. D. Oekonomides, *Lautlehre des Pont.*, 6.

Ἐκγλύφω, κοιλῶνω, ἐκσκάπτω τι διὰ τῶν δακτύλων, μηχανιδίου ἢ τοῦ στόματος (ἐπὶ ζώων), σχηματίζω κοίλωμα ἐνθ' ἄν.: *Γλουφώνει κουρία κ' ἐποῖκεν ἀτο φωλέαν (κουρία = κορμὸς δένδρου) Κερασ. Ἐγλόφωσα τὸ ξύλον καὶ ἐποῖκ' ἀτο ἄμον καί' Τραπ. Ὁ ποντικὸν ἐγλόφωσεν τὸ τουβάρ' αὐτόθ. Συνών. γ λ ο υ φ ι τ σ ῶ ν ω, γ λ ο υ φ ω τ ῖ ζ ω, καυκαλιζῶ, κουφώνω, σκάφω.*

γλουφώτης ἐπίθ. Πόντ. *γλοφώτιν* Πόντ. (Κερασ.) *γλοφώτ' Πόντ.* (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ λ ο υ φ ω τ ὶ ς*. Διὰ τὸν σχηματισμὸν βλ. Α. Παπαδόπ., Ἀθηνᾶ 37 (1925), 169 κ.έξ. Γραμμ. Ποντ. διαλ., 140.

Γ λ ο υ φ ω τ ὶ ς, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γλουφωτίζω Πόντ. (Ἀμισ. Χαλδ.) *γλοφωτίζω* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ λ ο υ φ ω τ ὶ ς*.

Γ λ ο υ φ ὶ ς, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Ὁ πεντικὸν ἐγλοφώτ' σεν τὸ ψωμὶν - τὸ τυρίν. Μέσ. κοιλαίνομαι ἐνθ' ἄν. Τ' ἀπίδ' ἐγέραςεν κ' ἐγλοφωτίεν (=ἐκουφάλισσε) Χαλδ.*

γλουφώτισμα τό, Πόντ. *γλουφώτισμαν* Πόντ. (Ἀμισ.) *γλοφώτισμαν* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ λ ο υ φ ω τ ῖ ζ ω*.

Ἡ δι' ἐκσκαφῆς κοίλανσις ξύλου, γῆς, ἄρτου, τυροῦ κ.τ.τ. ἐνθ' ἄν.

γλουφωτὸς ἐπίθ. Πόντ. (Ἀμισ. Χαλδ.) *γλοφωτὸς* Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) Οὐδ. *γλουφωτὸν* Πόντ. (Ἀμισ. κ.ά.) *γλοφωτὸν* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ λ ο υ φ ὶ ς*.

Ὁ δι' ἐκσκαφῆς καθιστάμενος κοῖλος, *βαθοῦλός*.

γλυκά ἐπίρρ. κοιν. καὶ Λυκαον. (Σίλ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. Ὁφ. Σάντ. Σινώπ. Τράπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν.) *γλυκέα* Πόντ. (Ἱμερ. Τραπ.) Ἀπουλ. (Τσολλίν.) Σύμ. *γλυτσεά* Ἀπουλ. *γλυκιά* Κρήτ. — Λεξ. Μπριγκ. Βλάχ. Βάιγ. *γλυτσια* Κύπρ. *γλυτζιά* Κύπρ. *γυλκιά* Καππ. (Ἀραβάν. Γούρτον.)

Τὸ Βυζαντ. ἐπίρρ. *γ λ υ κ ἄ*. Βλ. Βέλθανδρ. καὶ Χρυσάντζ., στ. 1831 (ἐκδ. Δ. Μαυροφρύδ., σ. 322) «περιλαμβάνει τοὺς γνησιῶς, γλυκά καταφιλεῖ τοὺς». Ὁ τύπ. *γ λ υ κ ἄ* καὶ εἰς Χρον. Μορ. Η 228 καὶ 2453 (ἐκδ. J. Schmitt), ὁ δὲ τύπ.

